

ZÁKÁNY ANTAL

AZ ÓRA

*Az óra jár,
az agya ép,
nem zilálja pálinka szét.
Két lába nem áll az égnek.
Dicsőség és jó, kövér
business az Insa cégnek!*

*Az óra jár.
Igaz.
Nem galád.
Az igazságon nem adja alább.
Nem száj, nem értelem,
pusztán egy gépezet,
amit fölcsavarnak,
de megmondja, hogy mikor
dobtak a szemétre egy életet
és vittek bizományba
egy világepítő bizalmat ...*

*Az óra jár,
de nem fecseg.
Minderről tud egy keveset.
Nyitott könyv előtte az élet.
Hallgat arról is, hogy valakik
gyalázatosan élnek ...*

*Az óra jár.
Előre tud
mindent, mit ti nem láttok,
de hallgat, hogy ne legyen hazug.
Előre tudta, hogy
mikor kezdődtek a világháborúk,
a vérengzések, a népirtások ...
Az óra nem hazug ...
Az óra látnok ...*

HIRDETTE JÓSKA A VILÁG VÉGÉT...

*Farkas Jóskát jól ismertem.
Mint a mesében éppen,
úgy volt ő is — egyszer ...
Poraira béke!
Egy emberöltőn át verte
a fejét az örökmozgó gépen,
majd
nehezen, de tudomásul vette,
hogy szabad ...
Azután jött a hamis tisztító
[vegyszer,
a kaszakő és a világ vége ...*

*Hirdette Jóska a világ végét
gazdagnak, szegény pórnak,
hasból és fejből egyaránt ...
Adta és vette a túlvilágot
malacért, tyúkért s egy nyaláb
rőzséért jutányos,
vásári áron,
s végül is nem volt ideje
élni,
a félelmetes élettől félni,
s többé álom
se szállt szemére, mert*

zarándokoltak hozzá az
[utcalányok,
hentesek, rendőrök, uzsorások
és tiszteletre méltó, jó anyák ...

Hirdette Jóska a világ végét,
mi könnyebb volt a liszteszsáknál,
a kubiknál, és istenesen
könnyebb,
mint ütni a vasat,
vagy cipelni a végrehajtó könyvet,
amelybe a szív majd
[belehasadt ...

»Eljő az a nap,
és most van az a nap —
mondta az úr
akkor a hegyen ...
(mert minden halandó vétkes!)
és mindenki a fűbe harap,
aki addigra nem lenne azsúr,
s töpreng azon,

hogya az isten
országába jó előre
belépőjegyet miért vegyen?»

Hirdette Jóska a világ végét,
mígnem egy napon
egy ádáz ellenség
lelke ablakán belőtt ...
És most ott áll (mondják)
Farkas Jóska
a túlvilági góré előtt,
hogya megokolja,
ha tudja valamiképp,
miért maradt le
a konferenciáról,
amelyen a választásról,
a kenyérről,
a szegényházzól,
az ősi lelki adósságról
és az adaptált örökkévalóságról
disputált a nép ...

EGY ÖREG AZ UTCÁMBÓL

Kezít csókolom!
Igy köszönti a hetvenéves,
hontalan öreg
az embert, aki fia lehetne ...
Életundorral, téves
sorsiránnyal, aki a létben
úgy áll, hogy hetente
ágyban fekhethet egyszer.
Bizony mondom, reménnyel követ
az reményt, mert
rokonságban van a hiszekeggyel.
Meg kell adni
a becsületet mindenkinek —
ezt mondja az öreg,
a hontalan, a hetvenéves.

Akit az ideális
emberbaráti bázis

tiszta és kényes fészkéből kivét,
mert tetves rajta az elnyűtt szövet,
mert koszos és bűzös,
aki itt hál, szeméinktől
és füleinktől egy arasznyira
a gyönyörű, gazdag és bűvös
föld hátán,
egy arasznyira a szfinxtől
az ég alatt,
nyálcsorgató horkolásunkat hallva.

Sem élve, sem meghalva,
sem a nyár, sem a téli hideg
nem árt neki —
és az sem, hogy szabad!
És a kurva istenét sem
szidja mindenkinek! ...